

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Spørgsmålet vil blive besvaret af boligministeren på udenrigsministerens vegne.

Ole Espersen (S):

Under et ret så ophidset markedsudvalgsmøde i juli udtalte udenrigsministeren, der jo altid har været imod de danske sanktioner mod Sydafrika, at vi handlede i strid med EF-reglerne, da vi i Folketinget gennemførte sanktionerne i 1986.

Det var en meget overraskende oplysning, og jeg stillede mig meget tvivlende over for, om det virkelig skulle være sandt. Jeg fik at vide, at det havde Kommissionen konstateret, og derfor havde jeg naturligvis en stærk interesse i at se denne konstatering fra Kommissionen i form af et brev, der skulle være kommet i 1986.

Vi har derfor ved nogle lejligheder bedt om at få en kopi af brevet. Ministeren har nægtet at udlevere det; han henviser til offentlighedsloven, der jo gælder enhver, men på hvilket grundlag Markedsudvalget jo ikke plejer at arbejde. Derfor spørgsmålet til ministeren: Vil regeringen ikke nu udlevere dette dokument?

Udenrigsministeren (Svend Erik Hovmand, fg.):

Da udenrigsministeren ikke har mulighed for at være til stede her i dag, skal jeg på hans vegne afgive følgende svar:

Som nævnt i udenrigsministerens svar til Folketingets Markedsudvalg den 26. november 1991 betragter Kommissionen brevvekslingerne mellem Kommissionen og et medlemsland i sager vedrørende medlemslandenes overholdelse af EF-regler som fortrolige. Fra dansk side respekterer vi denne holdning og udleverer derfor ikke de pågældende breve.

Ole Espersen (S):

Jeg vil gerne spørge, om dette også gælder, når Markedsudvalget ønsker brevet til fortrolig orientering. Der er jo ikke tale om offentlighedsloven her, der er tale om, at vi i lighed med en lang række andre fortrolige dokumenter også ønsker at se dette dokument. Det er det ene supplerende spørgsmål.

Det andet er: I sin tid besluttede statsministeren mod udenrigsministerens holdning til Markedsudvalget at udlevere procesdokumen-

terne vedrørende køb dansk-klausulen i Storebælt, en sag, som boligministeren udmærket godt kender; det er en lovgivning, der hører under boligministeren. Da sagde statsministeren, at selvfølgelig skulle vi da se dette dokument. Det var oven i købet et egentligt procesdokument, der også var fortroligt. Hvorfor kunne det udleveres, når dette betydelig mere uskyldige dokument ikke kan udleveres?

Udenrigsministeren (Svend Erik Hovmand, fg.):

Jeg skal gøre opmærksom på, at regeringen allerede har sagt, at vi respekterer Kommissionens holdning og derfor ikke udleverer dens breve i sager af den pågældende art.

Hensynet bag offentlighedslovens § 13, stk. 1, nr. 2, er det samme, som denne grundlæggende holdning er udtryk for, og henvisning til denne bestemmelse i besvarelsen af markedsudvalgsspørgsmål nr. 111 tjener alene til illustration af dette.

Ole Espersen (S):

Jeg fik ikke noget svar på sammenligningen med procesdokumenterne i køb dansk-klausulen, som vi jo fik udleveret.

Og så vil jeg spørge supplerende til ministerens seneste besvarelse, om regeringen så ikke nok vil spørge Kommissionen, om den ikke nok vil være så sød og rar at lade Markedsudvalget i al fortrolighed se dette åbenbart meget, meget vigtige dokument.

Hvis regeringen ikke vil det, så må vi gå ud fra, at der står noget i det dokument, der ikke svarer til det, som udenrigsministeren fortalte offentligheden og Markedsudvalget den 20. og den 19. juli 1991. Det er klart, man får en overordentlig stærk mistanke om, at sådan forholder det sig, når vi nu i løbet af et halvt år trods gentagne forsøg ikke har kunnet få udleveret dette papir, ikke engang til fortrolig orientering.

Men hvordan med sammenligningen til køb dansk-klausulen og disse dokumenter? Og vil regeringen ikke nok være så venlig at spørge Kommissionen, om den har noget særligt imod, at Markedsudvalget i fuld fortrolighed får lov at se papirerne?

Annette Just (FP):

Jeg vil ikke mistænkeliggøre regeringen,